

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.443/2024/6.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda

ügyvéd címe

Az alperesek:

I.r. alperes I. rendű

alperes címe

II.r. alperes II. rendű

alperes címe

Az alperesek képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda I. és II. rendű alperes képviseletében

ügyvéd címe

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

10.P.20.860/2024/7.

A fellebbezést benyújtó fél:

I. és II. rendű alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatja, a helyreigazítás szövegéből mellőzi a való tények közzétételére vonatkozó rendelkezést. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.240 (tizenötezer-kétszáznegyven) forint másodfokú perköltséget és az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése a határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A megállapított tényállás szerint a felperes település polgármestere. Az I. rendű alperes szerkeszti és a II. rendű alperes adja ki az origo.hu weboldalon megjelenő sajtóterméket.

[2] A portálon 2024. március 5-én „Segíthetett a települési pedofilnak menekülni személyl polgármestere - mikor mond le és tűnik el a közéletből? - videó” címmel cikk jelent meg. Beszámol arról, hogy az intézmény egyik dolgozója ellen 14. életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett szexuális kényszerítés büntette miatt rendelték el nyomozást. Említi, hogy a gyanúsított anyja vezető beosztásban dolgozik a polgármester mellett, ő a Humánszolgáltatási Igazgatóság vezetője. A lead szerint „Mindent elkövetetett a személyl-párti felperes és a települési baloldali vezetés, hogy eltussolja az óvodai pedofilügyet. Mindezt a feltételezések szerint azért, mert a kisfiúkat zaklató pedofil férfi anyja vezető beosztásban van a polgármester mellett. személyl egyik kedvenc polgármesterének már a botrány kirobbanása után le kellett volna mondania, és eltűnnie a közéletből, de még mindig a helyén van”.

[3] Ezt követően az írás közli, hogy „Hatalmas pedofilbotrány robbant ki a személyl egyik leghűségesebb szövetségese, a 77 éves, a kommunizmusban a mindenki által megvetett sorozóorvosi beosztásban dolgozó felperes által vezetett településen. Egy férfi egy óvodában fajtalanzkodott egy kisgyerekkel. A kerület személyl-párti vezetése mindent elkövetett, hogy a pedofilbotrányt eltussolja, a gyanú szerint azért, mert a pedofil férfi anyja vezető beosztásban van a polgármester mellett, ő a humánszolgáltatási igazgatóság vezetője”.

[4] A felperes helyreigazítási kérelmét az I. rendű alperes nem teljesítette.

[5] A felperes keresetében az alábbi közlemény közzétételére kérte kötelezni az I. rendű alperest.

[6] „Helyreigazító közlemény: 2024. március 05. napján a www.origo.hu online felületünkön közzétett »Segíthetett a települési pedofilnak menekülni személyl polgármestere - mikor mond le és tűnik el a közéletből? - videó« című online cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes segíthetett a települési pedofilnak menekülni, továbbá valótlan állítottuk, hogy mindent elkövetett, hogy eltussolja az pedofilbotrányt. Mindezekkel szemben a valóság az, hogy felperes település önkormányzata polgármestereként az ügygel kapcsolatos valamennyi törvényi és intézkedési kötelezettségének határidőben eleget tett.”

[7] A kereset jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-át, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (2) bekezdését és 496. § (1) bekezdését jelölte meg. A II. rendű alperestől perköltséget is igényelt.

[8] Arra hivatkozott, hogy a sérelmezett közlések valótlanok, bűncselekmény elkövetésével hozzák őt összefüggésbe. Ez nem tartozik a közügyek szabad megvitatásának körébe. A „segíthetett” és „elkövetetett” igék feltételes módon való használata nem ténybeli alapokon nyugvó következtetést, okszerű feltételezést fejez ki. A feltételes mód vagy a mondatvégi kérdőjel használata ellenére a sérelmezett mondatok a cikk kontextusára tekintettel tényállításnak minősülnek, amiatt is, hogy a valótlanságot kijelentő módon is közölte a cikk.

[9] Az I. rendű alperes nem kereste meg a felperest, számára nem biztosított nyilatkozási lehetőséget, noha akkor a felperes elő tudta volna adni arra vonatkozó bizonyítékait, hogy valamennyi törvényi és intézkedési kötelezettségének határidőben eleget tett. A felperes hangsúlyozta, hogy már az első jelzés megérkezésének napján, 2024. február 23-án írásban utasítást adott az ügy kivizsgálásának megindítására, amelyre 2024. február 26-án került sor. A szülők tájékoztatása ekkor azért nem történt meg, mert a rendőrség kifejezetten kérte, hogy a nyomozás érdekében az adatgyűjtésről senki ne kapjon információt.

[10] Az eljárás alá vont személyt az óvodavezető 2024. február 23-án szabadságra küldte. A rendőrség 2024. február 29-én rendelte el a nyomozást, ugyanezen a napon a gyanúsított kérte munkaviszonya közös megegyezéssel történő megszüntetését, míg anyja tanácsadói tevékenységre vonatkozó szerződését az önkormányzat felmondta. Az intézkedésekre a perbeli cikk megjelenése előtt került sor, ami a felperes álláspontja szerint azt bizonyítja, hogy mindent elkövetett az ügy kivizsgálása érdekében.

[11] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[12] Azzal védekeztek, hogy a sérelmezett közlések között valótlan tényállítás nincs, azok kizárólag való tényekből levont okszerű következtetések. Szerintük a cikk írója alappal vonhatta le következtetését település korábbi alpolgármesterének nyilatkozata, valamint az óvodába járó gyermekek szüleinek levele alapján. Hivatkoztak a 3217/2020. (IV. 19.) AB határozatban foglalt jogértelmezésre azzal kapcsolatban, hogy a politikai viták keretében elhangzott állítások főszabályként még akkor is véleménynyilvánításként értelmezendők, amennyiben formálisan, a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával tényállításként kellene őket értékelni.

[13] A felperes által valós tényekként közölni kért szöveget nem tartották szükségesnek a sérelmezett tényállítás helyreigazításához, míg a helyreigazító közlemény 24 órán keresztül a főoldalon történő közzétételét az Smtv. 12. § (2) bekezdésébe ütközőnek ítélték.

[14] Az elsőfokú bíróság kötelezte az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett www.origo.hu internetes portál kezdőoldalán 24 óra időtartamban önálló hírként, az eredeti cikket linkkel elérhetővé téve „Helyreigazítás a felperessel kapcsolatos valótlan közlés miatt” szövegezéssel, a sérelmezett cikk címével azonos betűtípussal és betűméretben, kommentár nélkül, és a sérelmezett cikk eredeti elérhetőségi helyén a cím alatt és a lead felett míg a cikk elérhető, de minimum 30 napig a cikk címével azonos betűmérettel és betűtípussal, kommentár nélkül tegye közzé az alábbi közleményt:

[15] „Helyreigazítás:

[16] A 2024. március 05. napján közzétett »Segíthetett a települési pedofilnak menekülni személy1 polgármestere - mikor mond le és tűnik el a közéletből? - videó« című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes segíthetett a települési pedofilnak menekülni, továbbá valótlanul állítottuk, hogy mindent elkövetett, hogy eltussolja a pedofilbotrányt. Mindezekkel szemben a valóság az, hogy felperes település önkormányzata polgármestereként az ügygel kapcsolatos valamennyi törvényi és intézkedési kötelezettségének határidőben eleget tett.»

[17] A II. rendű alperest a felperes javára 91.440 forint perköltség, az állam javára 36.000 forint kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

[18] Határozatának indokolásában idézte Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) IX. cikkét, az Smtv. 12. §-át, valamint a Pp. 495. § (1) bekezdését és 496. § (1) bekezdését. Ismertette a jogvita alapjogi szemléletű vizsgálatánál releváns alkotmányossági szempontokat, alkotmánybírósági határozatokat.

[19] Az alapjogi teszt alapján elsőként azt vizsgálta, hogy a felperes által sérelmezett közlések közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröznek-e. A felperest közszereplőnek minősítette és megállapította, hogy az óvoda dolgozója ellen indult nyomozás és az óvodát fenntartó önkormányzat ügygel kapcsolatban tett intézkedései „közérdeklődésre számot tartó kérdésnek” minősülnek. A perbeli sajtóközlemény nem választási kampányban jelent meg, azt a cikk megjelenése másfél hónappal megelőzte.

[20] Az elsőfokú bíróság második lépésben azt vizsgálta, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak vagy értékítéletnek minősülnek-e.

[21] Okfejtése szerint az első, a cikk címében megjelenő sérelmezett közlésben nem szerepelt a felperes neve, azonban köztudomású, hogy ő település polgármestere, ezért a közlés egyértelműen rá vonatkozik. A címben megjelenő közlést (segíthetett a települési pedofilnak menekülni) tovább fokozza a felperest megnevező lead (mindent elkövethetett, hogy eltussolja az óvodai pedofilügyet), majd ezen, feltételes módban megfogalmazott közlés az első bekezdésben kijelentő módban jelenik meg.

[22] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a harmadik közlés is a felperesre vonatkoztatható, mivel a „kerület vezetése” kifejezés nyilvánvalóan magában foglalja az önkormányzatot vezető polgármestert is. Az I. rendű alperes a cím, a lead és az első bekezdés együttes értelmezésével a perbeli közlésekkel arról tájékoztatja a közvéleményt, hogy a felperes segítette a települési pedofilnak menekülni és semmilyen intézkedést nem tett az ügygel kapcsolatban, illetve intézkedéseivel a tény nyilvánosságra kerülését akadályozta.

[23] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kifogásolt közlések valótlan tényállítások, mivel az I. rendű alperes – az őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére – a tények való voltával kapcsolatos bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Indokait kiegészítette azzal, hogy amennyiben az első két közlés véleménynyilvánításként minősülne, abban az esetben sem lehet megállapítani, hogy az I. rendű alperes által megjelölt tényalapból (személy2 interjúja és a szülők levelei) okszerűen következik a megfogalmazott tartalom. Az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában foglaltak alapján a közügyeket érintő, ám hamisnak bizonyult tényállításokat csak abban az esetben oltalmazza a véleménysszabadság, ha a tényt állító vagy híresztelő jóhiszemű volt.

[24] Nem vitatott tényként kezelte, hogy az I. rendű alperes a cikk közlését megelőzően nem kereste meg a felperest, nem győződött meg az általa megjelentetett közlések valós voltáról. Ebből eredően nem járt el jóhiszeműen és a foglalkozása által megkívánt körültekintéssel.

[25] A valós tények közlése tekintetében szükségesnek ítélte annak közlését, hogy a felperes a rá háruló intézkedéseket határidőben megtette az ügyben.

[26] A helyreigazító közlemény főoldalon, 24 óra időtartamban való megjelenítésének szükségességét az általános olvasói szokásokkal és a helyreigazítás rendeltetésével indokolta.

[27] A felperes pernyertességére figyelemmel a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 499. § (1) bekezdése alapján a II. rendű alperest kötelezte a felperes jogi képviselőjének munkadíjából álló, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján meghatározott perköltség megfizetésére.

[28] Az ítélet ellen az I. és a II. rendű alperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelmük az ítélet megváltoztatására, elsődlegesen a kereset elutasítására, másodlagosan a való tények közlésének mellőzésére, harmadlagosan a főoldalon való közzététel időtartamának 5 órára mérséklésére irányult. A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c) pontjaira alapítva határozták meg.

[29] Álláspontjuk szerint a kifogásolt közlések valótlan tényállítást nem tartalmaznak, azok kizárólag valós tényekből levont okszerű következtetések (vélemények), amelyek valós ténybeli alapjait a cikk részletesen tartalmazza.

[30] A valósággazdálkodás a sérelmezett tényállítások helyreigazításához szükségtelen. Hangsúlyozták, hogy a helyreigazítás módja (24 órán keresztül közzététel a portál főoldalán) sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését, mivel túlterjeszkedik azon törvényi fordulaton, hogy a

helyreigazítást „a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben” kell közzétenni. A főoldalon a cikkek címei legfeljebb néhány óra időtartamban jelennek meg, így az elsőfokú bíróság rendelkezése nincs összhangban a jogszabályi követelményekkel.

[31] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a II. rendű alperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta.

[32] Megállapítása szerint a sérelmezett közlések tényállításnak minősülnek, az I. rendű alperes cikke nem csupán feltételes módon fogalmazta meg állítását. A „segíthetett” és „elkövetetett” igék feltételes módon való használata a szövegösszefüggésben értelmezve nem ténybeli alapokon nyugvó következtetéseket, okszerű feltételezéseket fejeznek ki. Az ítélkezési gyakorlat alapján a feltételes mód vagy a mondatvégi kérdőjel alkalmazása ellenére a mondat egésze a cikk kontextusára is tekintettel tényállításnak minősül, tekintettel arra is, hogy a szerző kijelentő módon is közölte a valótlanságot („mindent elkövetett”), továbbá a cikk teljes kontextusa alapján a kijelentéseket tényközlésként kell értékelni.

[33] A valami érdekében „mindent elkövetett” kifejezés azt jelenti, hogy a lehetséges valamennyi intézkedést megtette valamely cél elérésének az érdekében, azaz aktív magatartást fejtett ki. Az pedig, hogy valaki valamilyen magatartást kifejtett-e vagy sem, a múltban létező jelenséget ír le, és mint ilyen, bizonyítható; tehát a közlés tényállításként értékelendő.

[34] A közlés valós ténybeli alapjaként hivatkozott, személy² által tett nyilatkozat nem tartalmazott olyan részt, amely a sérelmezett közlésrészekkel összefüggésbe lenne hozható.

[35] Ismételten hivatkozott az elsőfokú eljárás során előadottakra a körben, hogy milyen intézkedéseket tett az ügyben, valamint arra is, hogy az érintett óvodai dolgozót – a cikkben írtakkal szemben – már az ő megválasztása előtt áthelyezték egyik óvodából a másikba.

[36] A cikk nem választási időszakban jelent meg, így nem irányadó rá az ilyen közlések vonatkozásában kiforrott bírói gyakorlat és a megszólalások szélesebb védett köre.

[37] Érvelése szerint a valóság közlésére azért van szükség, mert önmagában a cikkben foglaltak tagadása nem fejezi ki a felperes ügyben tanúsított aktív magatartását, azt, hogy a szükséges intézkedéseket megtette. Nem látta indokát a bírói gyakorlatnak megfelelő, 24 órás főoldali megjelenítés időtartama csökkentésének.

[38] A fellebbezés részben alapos.

[39] Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése [Pp. 358. § (5) bekezdése], ezért azt a másodfokú felülbírálat teljes terjedelmében érintette, a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. § (1) bekezdése].

[40] Az alperesek fellebbezésükben sem a tényállás hiányosságával kapcsolatos konkrét előadást nem tettek, sem erre vonatkozó jogi érvet nem adtak elő. Azt sem tették egyértelművé, hogy a tényállást mennyiben és milyen okból kérik kiegészíteni vagy módosítani, a bizonyítási eljárás eredménye mennyiben és milyen okból okszerűtlen. Ezek a körülmények kizárták a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pont szerinti felülbírálati jogkör gyakorlását.

[41] Azzal kapcsolatban, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből helyes vagy helytelen jogkövetkeztetést vont-e le [Pp. 369. § (3) bekezdés c) pont], a fellebbezés ugyancsak hiányos. Annak az elsőfokú eljárásban előadott védekezésnek ismételt, teljes körű előadásával, hogy a fellebbezésben megjelölt szövegrészletek való tényekből levont következtetésként nem igazíthatóak helyre, és a cikk a következtetés ténybeli alapjait tartalmazza, valamint alkalmazni kell az Alkotmánybíróság választási kampány idejére eső

nyilatkozatokkal kapcsolatos szövegminősítési vélelmét, a fellebbezés tartalmi követelményei nem teljesülnek.

[42] Az alpereseknek a jogi minősítéssel kapcsolatos érveit az elsőfokú bíróság már elbírálta, azokkal kapcsolatos indokait az ítélet tartalmazza. A fellebbezés a döntést az abban megjelenő indokokon keresztül nem támadja, nem reflektál már elbírált érvekre, a kifejtett indokokra. Az ítéltábla ezért megállapította, hogy a fellebbezésben a felülbírálati jogkör érdemi érvelés nélkül előterjesztett megjelölése csupán formálisnak minősült, annak következményeként a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pont szerinti felülbírálat érdemben nem végezhető el.

[43] Az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényekből eltérő jogi következtetés levonására ezért nem kerülhet sor.

[44] Alapos a fellebbezés a való tények közzétételével kapcsolatban.

[45] Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy az Smtv. 12. § (1) bekezdésében szereplő felhatalmazás alapján a bíróság a sajtó-helyreigazítás iránti perben az érvényesített jog tartalmi körén belül jogosult meghatározni a helyreigazító közlemény szövegét. A valóság feltüntetése azonban a Kúria követendő értelmezési gyakorlata szerint csak annyiban és akkor indokolt, ha az a közlés valótlan tartalmának megértéséhez, értelmezéséhez szükséges (a Kúria Pfv.20252/2021/4. számú határozata).

[46] Az elsőfokú bíróság Smtv. 12. § (1)-(2) bekezdésének megfelelő döntése esetén a helyreigazító közleménnyel kapcsolatos mérlegelés indoka az, hogy a szubjektív jogvédelem célja akkor tud érvényesülni, ha lehetőség van az eset összes körülményeinek mérlegelésére. Ezt szolgálja a Pp. 499. § (1) bekezdése, amely a keresetnek helyt adó ítélet esetén is annyit ír elő, hogy a bíróságnak kell meghatároznia a közzététel módját és határidejét, valamint a helyreigazító közlemény szövegét, ugyanakkor annak részleteit – a bírói gyakorlathoz igazodóan – a bíróság mérlegelésére bízza. A bíróság az érvényesített jog tartalmi körén belül határozza meg a helyreigazító közlemény szövegét. A valóság feltüntetése csak akkor és annyiban indokolt, amennyiben az a valótlanosság megértéséhez, értelmezéséhez szükséges (a Kúria Pfv.22128/2012/3. számú határozata).

[47] A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet az elsőfokú bírósággal abban a tekintetben, hogy a felperes által valósként közölni kért tények szükségesek a sérelmezett tényállítások helyreigazításához. Az eltérő megítélésnek az az oka, hogy a bíróság által meghatározott helyreigazító közlemény sem tartalmában, sem terjedelmében nem lépheti túl a való tény kifejezésre juttatása körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket (a Kúria Pfv.IV.20.252/2021/4. számú ítélete).

[48] A helyreigazító közlemény nem tartalmazhat olyan megállapítást, amely nem a közlemény megértéséhez szükséges, hanem annál bővebb információval szolgál a történet bemutatásához. Az elsőfokú bíróság mindössze a helyreigazítás törvényi céljának betöltésére utalva indokolta meg a való tények közzétételére vonatkozó döntését. A döntés a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglalt kötelezettség ellenére indokolás nélkül eltér a Kúria közzétett határozataiban foglalt, idézett jogértelmezéstől. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a helyreigazítási közleményből a másodlagos fellebbezési kérelemmel támadott részt mellőzte.

[49] Alaptalanul sérelmezték azonban az alperesek az ítéletnek a helyreigazítás megjelenésének időtartama körében kifejtett indokait. Az Smtv. 12. § (2) bekezdése a sajtó-helyreigazító közlemények körében az „azonos” mód helyett a „hasznos módon” történő közzétételt írja elő. Azt, hogy a hasonló módnak milyen helyreigazítás felel meg, mindig a konkrét ügyben feltárt tények, körülmények alapján kell megállapítani és mérlegelni. A bíróság a helyreigazításra kötelezést a Pp. 499. § (1) bekezdésén belül, illetve alapvetően az előzetes eljárásban előterjesztett kérelem alapján határozza meg (a Kúria Pfv.21823/2017/4.

számú határozata). A bíróságnak tehát mindig az egyedi ügyekben kell mérlegelnie, hogy milyen módon közzétett helyreigazító közlemény alkalmas az Smtv. 12. § (2) bekezdésében meghatározott cél megvalósítására.

[50] Az elsőfokú bíróság döntésének szempontjait teljeskörűen számba vette, annak során a jogszabályi rendelkezések szem előtt tartásával, az ítélezési gyakorlathoz illeszkedően indokolta meg a hiperlink főoldalon történő közzétételére és a megjelenés időtartamára vonatkozó döntését. Az alperesek egyebekben az elsőfokú eljárásban előadott érveiket ismételték meg, azt azonban, hogy az elsőfokú bíróság azokra reagáló indokait mennyiben tartják jogszabálysértőnek, további indokokkal nem támasztották alá. A fellebbezésben foglalt érvek ugyanakkor nem voltak alkalmasak az eltérő jogkövetkeztetés levonására.

[51] Minderre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján részben megváltoztatta és a való tényekként közzétenni kért szövegrészt a helyreigazítás szövegéből mellőzte, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[52] Az alperesek fellebbezése csak részben eredményes, de ennek a perköltség körében levonható következménye nincs, mert a közösen előterjesztett elsődleges fellebbezési kérelem alaptalan, a helyreigazító közleményben elrendelt változtatás pedig a pertárgy értékét nem befolyásolja.

[53] A Fővárosi Ítéltábla ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 499. § (1) bekezdése alapján kötelezte a II. rendű alperest a képviselőlet ellátásával összefüggésben felmerült másodfokú perköltség megfizetésére. A Pp. 81. § (1) bekezdése és az Ükr. 3. § (3) és (5) bekezdése szerint felszámított ügyvédi munkadíjat az ítéltábla a felperes másodfokú eljárásban tett nyilatkozata alapján áfával együtt állapította meg [Ükr. 4/A. § (1) bekezdés].

[54] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési illetéket a II. rendű alperesnek kell megfizetnie a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése szerint.

[55] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes.

[56] A másodfokú bíróság tájékoztatja a II. rendű alperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesznek eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni. Az illetékbevételei számla száma:10032000-01070044-09060018.

Budapest, 2024. október 29.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

Dr. Sági Zsuzsanna s.k.
bíró